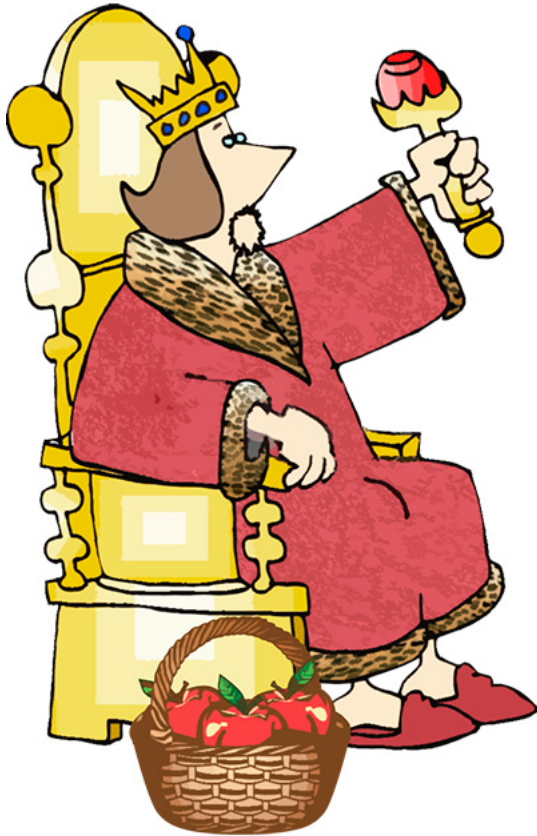

Чаму кароль пагарджаў падарункамі жабрака і смяяўся з яго?

Чаму аднойчы манарх усё ж пачаў цаніць яблык жабрака?

Ці не падобны мы часам да гэтага караля?

Хто нагадвае ціхага, цяроплівага і пакорнага чалавека?

Дзе ўтоены найпрыгажэйшы дар, які нам пакінуў Хрыстос?

Што гэта за дар? Кожную раніцу багаты кароль збіраў даніну ў сваіх падданных. Ён сядзеў на вялізным троне, усцеленым чырвонай матэрыяй, у руку браў залаты скіпітр, а на галаву ўскладаў карону, аздобленую каштоўнымі камянямі. Яму ўсяго хапала. У яго была цудоўная сям'я – жонка і дзесяць дзяцей, якім належалі ўсе багацці, вялікае каралеўства, шмат мудрых дарадцаў, войска і, што самае галоўнае, не было ніякіх ворагаў. Таму ён мог жыць спакойна і без страху. Здавалася б, кароль павінен быць шчаслівы, але так не было. Яму проста стала страшна сумна. Кароль спадзяваўся, што, можа, урэшце рэшт здарыцца штосьці, што зменіць яго манатоннае жыццё.

†

~~Аўтар: Кінга Красіцкая
17.04.2016 01:00~~